

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

III. De sceleratis hominibus, Addaeo atque Aetherio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

A

Cap. III.

Κεφ. γ'.

Περὶ τῆς αλητικίαν καὶ διδασκαλίας τοῦ θεοῦ.

ΟΥμετέρος πολὺ ἡ κατάθεσιν καὶ αἱδίαιον, τῆς μὴ συγχάπτε βελής κατεσῶτε, μεγάλα ἡ κατάθεσιν παρ' ιστιανών οὐκότε, εἰς κεῖσθεντον Ἑπτὰ καταστάσεων εἰπόντων αὐτοῖς συγκατέβαθτο φαρμάκοις βελητεῖς τὸν βασιλέα διαχείσας, τῆς τοιαύτης κοινωνὸν εγχρήσεως, καὶ εἰς τάπανους εγγόνεχον εἰπών τὸν αἱδίαιον. οὐ διότι οὐκοις δένοις διώμαντο μηδὲν τέτον πανδιπάνιον εἶδεντα. αἱμφωδὲν τὰς κεφαλὰς αἱπετικαὶ τελεταὶ. παρ' αὐτοῖς τινας ἐπέβησαν τῆς κεφαλῆς αἱδίαιος φίσαντο, εἰς τοτοὺς μὴ συκοφαντησανταί, δίκαιας ἢ πάρεχον πέρος τῆς εφόρας τῷ ὀπωτῷ δραματύων δίκης. αὐτὸν γονεία τὸν Θεόδοτον ὑπαρχον τῆς αὐλῆς αἰελεῖν εγώ τοι, εἰ μὴ ταῦτα θτως ἔχοι, εἰς τοῦ λέγειν. αἱμφωδὲν αἱπετικαὶ τελεταὶ. οὐ μὴ αἱδίαιος ταῦθι μανιῶν αἱδίαιος τοῖς πατοῖσιν συκοφανταῖς, καὶ τάστε τῷ ζόντων, τῷτε τελευτώντων τὰς ζούσας ληζόμενος τούμαντος βασιλικῆς οἰκίας, ἵνα Ἑπτὰ ιστιανών περιουσίας. καὶ ταῦτα μὴ διελέγεντες.

Κεφ. δ'.

Περὶ προτρόμων τοῦ πτέρωτον, διπεριειστοῦ τοῖς αἴπαταχικριταῖσιν γραψαντο.

Γράφει δέ οἰτεντοις εκεῖνας καταχέεισιανοῖς περγράμματα. αὐτοῖς οὐόμασι τῷ. οὐώμαλι τῷ δέσποτῳ ιπτε χειριστε θεογόμηρ, αὐτοκράτωρ καίσαρ Φλαβίος ιετίνος πιστὸς κατειδημερώ, μέγιστος, θεργάτης, αἱλαμανικός, γοτθικός, γερμανικός, αἱλικός, φραγκικός, εργαλικός, γηπαδικός, αἱτεῖκός, αἱτυκός, αἱδοξός, νικητής, περοπατεχώ, αἱσέβαστος, αἱγγικός. εἰρηνευτικούς εἰμενούς διδωμενούς, Φιοντούς δέσποτος κεισάρος, οὐ αἱπετικούς θεούς. εἰρήνην τὴν ἐμπνέοντες οὐ μόνο τῷ θεῷ, οὐ τοῖς κηρύκευτοις αὐτορώποις. τοῦ αἱλοῦ τῷ θεῷ, οὐ τὰς πισεύοντας εἰς αὐτὸν, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἰκασίαν συντεχόντος φερούντας μὴν τοῦτον διεπήντων κεισιανών δοξάν,

De sceleratis hominibus, Addaeo atq. Etherio.

HAUD multo post, Aetherium & Addaeum, viros ordinis senatorii, qui apud Imperatorem Justinianum plurimum potuerant, Majestatis criminis accusatos, judicibus examinando tradidit. Ex quibus, Aetherius quidem confessus est, se Imperatorem veneno interficere voluisse, ejusque facinoris & omnium consiliorum suorum conscientiam ac principem fuisse Addaeum. Addaeus vero, gravi cum jurejando affirmavit, se earum rerum penitus ignoratum esse. Ambo tamen capitis truncati sunt. Et Addaeus quidem, cum jam caput ipsi amputandum esset, se hac quidem in re calumniam passum esse dixit, merito tamen se plecti à divina iustitia quæ omnia dispicit quæ geruntur. Se namque Theodosium Præfetum prætorio magicis artibus intercessisse. Ego vero, utrum hæc ita se habent, certo affirmare non possum. Utterque tamē sceleratus fuit. Addaeus quidem puerorum amoris supra modum dedit. Aetherius vero nullum calumniandi genus prætermisit, sed omnium tam viventium, quam mortuorum bona diri-
Cpuit nomine Imperialis domus, cuius curator erat regnante Justiniano. Atque hæc quidem illiusmodi exitum habuerunt.

Cap. IV.

Edictum de fide, ad omnes ubiq. Christianos a Justino scriptum.

SCRIPSIT porto idem Justinus ad omnes qui ubique sunt, Christianos edictum in hæc verba. In nomine Domini Iesu Christi Dei nostri, Imperator Caesar Flavius Justinus, fidelis in Christo, Clemens, Maximus, Beneficetus, Alamaricus, Gothicus, Germanicus, Anticus, Francicus, Erulicus, Geodicus, Pius, Felix, Gloriosus, Victor ac triumphator semper Augustus. Pacem meam do vobis, ait Dominus Christus, verus Deus noster. Pacem meam telinquo vobis, idem Christus universis hominibus prædicat. Istud porto nihil aliud sibi vult, quam ut omnes qui in ipsum credunt, in unam cœdemque Ecclesiam convenient, & in recta quidem Christianorum fide in-

Ggg iii